

Poul Christensen: Overfor det ærede Medlem (Tange) skal jeg kun sige, at vi behøve ikke at diskutere den Sag mere. Naar jeg svarer klart og uforbeholdent, at Karl Hansen ikke har begæret Under-søgelse af mig, saa burde det ærede Medlem tro det. Gør han det ikke, er det mig for øvrigt komplet ligegyldigt; men han burde kunne tro mig.

Overfor den højtærede Landbrugsminister skal jeg gøre den Indrømmelse, at saa længe de omtalte Regninger blev betalte i Landbrugsministeriet af den højtærede Landbrugsminister og af mig, uden at vi vidste, at de vare urigtige, vare vi ikke angribelige; men i det Øjeblik, den højtærede Minister kender Sammenhængen og ikke foretager sig noget — og nu er der jo gaaet 2 Aar — for at komme bort fra disse Forhold, saa bliver den højtærede Landbrugsminister angribelig. Den højtærede Landbrugsminister siger, at disse Mænd faa intet andet Vederlag end Befordringsgodtgørelse. Maa jeg dertil sige, at i dette Tilfælde blev der betalt 60 Kr. i Vognleje for at køre 7½ Mil. Nu maa jeg ganske vist tage et Forbehold; det er efter Hukommelsen, jeg refererer dette, jeg har ingen Optegnelser gjort, men jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at disse 7½ Mil kørte man paa 2 Dage, og Diæterne vare 8 Kr. om Dagen, saaledes at Landbrugsministeriet maatte betale 16 Kr. i Diæter og 60 Kr. i Befordringsgodtgørelse for de 7½ Mil. Det er disse Forhold, jeg mener ere lige saa angribelige som de Forhold, der drøftes her angaaende Husmandsforeningerne. Naar man har vidst Besked om disse Forhold i to Aar og i den Tid ikke har gjort noget for at faa dem ændrede, er det angribeligt.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Man er nødt til at overholde de Regler, som ere fastslaaede i Love og Vedtægter, og derefter har vedkommende Ret til at kræve en vis Befordringsgodtgørelse. Naar man ikke samtidig fastslaar i Loven — og det kan man ikke gøre —, at vedkommende absolut skal køre selv fjerde eller helt alene, er man nødt til at finde sig i, at de køre sammen, skønt de faa Befordringsgodtgørelse, som om de kørte hver for sig.

Men det ærede Medlem vil nu have Spørgsmaalet drejet ind paa Befordringsgodtgørelsen. Jeg indlader mig ikke paa at drøfte dette Spørgsmaal med det ærede Medlem. Det ærede Medlem skal ikke slippe uden om det Spørgsmaal, der er

rettet til ham: Blev Vilhelm Nielsen af det ærede Medlem sendt til Husmandsforeningernes Bestyrelsesmøde eller ikke?

Poul Christensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Ja, men kun for at svare paa dette Spørgsmaal. Jeg ønsker, at vi nu komme bort fra denne Sag.

Poul Christensen: Ja, saa skal jeg lade være at tale om Befordrings-spørgsmaalet. Jeg vilde ellers have gjort opmærksom paa, at den højtærede Minister i andre Tilfælde, f. Eks. i Husmandsloven — jeg haaber, den ærede Formand vil give mig Lov til at nævne dette — selv har været med til at fastsætte Regler baade om Befordringsgodtgørelse og Rejse-diæter. Naar han har gjort det for Husmændenes Vedkommende, kunde han ogsaa gøre det andre Steder.

Maa jeg saa sige med Hensyn til Spørgsmaalet Vilhelm Nielsen, at jeg sagde første Gang, at paa hvilket Tidspunkt jeg havde meddelt Husmændene eller Vilhelm Nielsen Karl Hansens andet Brev, erindrer jeg intet om, men det er for saa vidt ligegyldigt, idet der ikke fra min eller fra Ministeriets Side hverken før eller senere har været udtalt noget Ønske om, at Sagen af den Grund skulde standses.

Til det ærede Medlem fra Holbæk (Tange) vil jeg sige, at min ærede Side-mand (Zahle) ikke har skrevet eller sagt noget om, at der i dette Spørgsmaal blev afæsket Husmandsforeningerne en særlig Erklæring, og jeg har gjort opmærksom paa, at min Stilling var den, at jeg ønskede en Erklæring om dette Spørgsmaal sammen med de øvrige Spørgsmaal, der vare under Overvejelse.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det ærede Medlem indrømmer, saa vidt man kan faa det ærede Medlem til at indrømme noget, at Vilhelm Nielsen er sendt. Nu spørger jeg blot — det ærede Medlem kan svare ganske kort —, hvorfor blev han sendt?

Poul Christensen: For at meddele en faktisk Oplysning og Kendsgerning.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Til hvad Nytte? (Poul Christensen: Det forlanger jeg ikke, den højtærede Minister skal begribe).